

Vacantie

Een paar weken geleden kwam een goede oude bekende vriend en klasgenoot bij me op bezoek. Meer dan veertig jaar woont hij al in de Filippijnen. Is daar getrouwd en duidelijk merkbaar was hij onze drukke, Westerse wereld ontgroeid. Voor hij weer vertrok, vertelde hij me: 'Ik zou hier echt niet meer kunnen wennen. Ik zou hier knater gek worden. Altijd maar weer kijken in je agenda; alles op afspraak. Er is bijna geen tijd meer om gewoon menselijk met elkaar om te gaan.'

Inderdaad moest ik bekennen dat wanneer iemand me vraagt of hij een gesprekje met me kan hebben ik vaak moet zeggen: 'Éven in mijn agenda kijken, wanneer dat kan.' Op zich lijkt me daar niets mis mee, maar ik kan me ook voorstellen dat iemand uit een heel andere cultuur daar vreemd van op kijkt. Ik herinner me nog dat de eerste Filipino's die hier in Nederland kwamen wonen en voor de eerste keer met de trein zouden gaan reizen en ik hen duidelijk had gezegd: Nou moet je er wel rekening mee houden dat de treinen precies op tijd rijden, maar ze liepen geen stap sneller en toen ze op het betreffende perron aankwamen, vertrok precies op tijd hun trein. Ze waren net op tijd op het perron aangekomen, maar de trein ging ook net op tijd vertrekken. En ze begonnen me toch te lachen, want een trein die drie minuten over tien vertrekt, wie kan zo iets dwaas bedenken. Nu rijden er in de Filippijnen weinig treinen, en in veel plattelands dorpen waar bussen rijden, gaat de bus op de vertrektijd eerst nog een rondje maken om te zien of er misschien nog meer reizigers op te pikken zijn.

Zo gaat het in onze georganiseerde wereld niet. En dat heeft zijn voordelen, maar ik ben het met mijn vriend eens het kan ook nadelen hebben. We leven hier in het Westen steeds sneller, lijkt het wel. Niet zo lang geleden zat ik in de trein en kwam er een enquêteur langs met de vraag of ik voor een sneltrein naar Amsterdam zou kiezen als die een kwartier eerder aan zou komen en of ik dan bereid was een duurder kaartje daarvoor te nemen. Ik heb geantwoord dat ik dan toch het goedkoopste kaartje zou nemen. Dan maar een kwartier later. Bovendien nu er weer stilte coupe's zijn, is het weer een genot om rustig in de trein te zitten en te genieten van het prachtige Nederlandse landschap of rustig een boek te lezen. In zo'n stilte coupe heb je in ieder geval geen last van die vaak zinloze gesprekjes via mobieltjes. Wat me daarbij opvalt, is dat mensen met die mobieltjes vaak zo hard praten dat de hele coupé mee kan luisteren. Het is een prachtige uitvinding, maar kan je ook geweldig irriteren. Mij tenminste wel. Heerlijk is dan de stilte. Trouwens ik zoek ook vaak heel bewust de stilte in een prachtig stuk natuur. Onthaasting en verstillings lijken me belangrijke gegevens voor onze snelle en lawaaiërië culture. De vakantie tijd is hopelijk een tijd van verstillings en tot onszelf komen en gaan beseffen - en nu citeer ik Kees Waaijman - De enige die mij hechtheid kan schenken, is Wezer, de schepper van al dat moois.